

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

14 janvier 2005

PROJET DE LOI
**visant à compléter la protection pénale
des mineurs****SOMMAIRE**

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	9
4. Avis du Conseil d'État	13
5. Projet de loi	18
6. Annexe	24

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 80
DE LA CONSTITUTION.

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

14 januari 2005

WETSONTWERP
**tot verruiming van de strafrechtelijke
bescherming van de minderjarigen****INHOUD**

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	9
4. Advies van de Raad van State	13
5. Wetsontwerp	18
6. Bijlage	24

DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 80 VAN DE GRONDWET.

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 14 janvier 2005.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 24 janvier 2005.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 14 januari 2005 ingediend.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 24 januari 2005 door de Kamer ontvangen.

<i>cdH</i>	<i>: Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>: Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>: Front National</i>
<i>MR</i>	<i>: Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>: Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>: Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	<i>: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>: Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>: Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

*CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)*

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

*CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)*

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

Place de la Nation 2

1008 Bruxelles

Tél. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.laChambre.be

e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :

Natieplein 2

1008 Brussel

Tel. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.deKamer.be

e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Ce projet constitue un des volets de la réforme de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. Il vise tout d'abord à modifier le Code pénal afin de punir plus sévèrement les personnes qui se servent de mineurs pour commettre des infractions. En effet, tenant compte de l'approche spécifique dont bénéficient les mineurs dans le cadre de la loi relative à la protection de la jeunesse, ces adultes espèrent pouvoir se soustraire aux poursuites tout en continuant à récolter les fruits des infractions commises par les mineurs.

Un nouvel article du Code pénal, à lire conjointement avec la disposition pénale relative aux coauteurs, doit permettre d'élever de manière relative et conséquente le minimum de la peine pour chaque délit et crimes prévus dans ce Code. Une augmentation supplémentaire peut même avoir lieu si des circonstances aggravantes spécifiques le requièrent.

L'occasion a été mise à profit pour inscrire dans le Code pénal la plupart des dispositions pénales figurant au titre IV de la loi relative à la protection de la jeunesse de sorte que la protection pénale des mineurs, que la loi du 28 novembre 2000 oriente de manière assez systématique sur les délits de mœurs, puisse également être étendue.

Enfin, des dispositions pénales de la loi du 8 avril 1965, relatives à des infractions qui sont aujourd'hui réprimées par d'autres dispositions légales ou qui ne sont plus appliquées, ont pu être abrogées.

SAMENVATTING

Dit ontwerp van wet is een van de luiken van de hervorming van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. Het strekt vooreerst tot een wijziging van het Strafwetboek teneinde personen die minderjarigen misbruiken om misdrijven te plegen strenger te straffen. Deze volwassenen hopen immers, getit op de specifieke aanpak waarop minderjarigen recht hebben in het kader van de wet betreffende de jeugdbescherming, zich te kunnen onttrekken aan strafvervolgning en niettemin de vruchten van de door de minderjarigen gepleegde delicten te blijven plukken.

Een nieuw artikel in het Strafwetboek, dat samen moet worden gelezen met de strafbepaling betreffende de mededaderschap, moet de mogelijkheid bieden dat de minimumstraf voor elk wanbedrijf en elke misdaad bedoeld in dit wetboek, op relatieve en consequente wijze wordt verzwaaard. Deze verzwaring kan zelfs nogmaals worden toegepast ingeval specifieke verzwarende omstandigheden dit vereisen.

Er werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om de meeste strafbepalingen van titel IV van de jeugdwet in te voegen in het Strafwetboek, zodat de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen, door de wet van 28 november 2000 veeleer toegespitst op zedendelicten, thans tevens kan worden verruimd.

Tenslotte konden de strafbepalingen van de wet van 8 april 1965, die misdrijven betreffen die thans door andere wetsbepalingen worden beteugeld of die niet meer worden toegepast, worden opgeheven.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi, qui est soumis à votre approbation, s'inscrit à la suite de l'adoption de la loi du 28 novembre 2000 relative à la protection pénale des mineurs (*M.B.* du 17 mars 2001), qui a notamment réformé les infractions d'abus sexuels et de maltraitance à l'égard des mineurs d'âge. Il constitue un pas vers une protection des mineurs d'âges supplémentaire et plus cohérente sur le plan du droit pénal.

Ce projet entend répondre plus adéquatement à l'utilisation de mineurs par des adultes à des fins criminelles.

Ces adultes espèrent échapper à toutes poursuites pénales, en raison du régime plus favorable qui pourrait être appliqué aux mineurs vu leur incapacité pénale. Des mineurs sont ainsi employés pour perpétrer des effractions ou les faciliter, procéder à des menaces physiques ou à des actes de violence. Cette utilisation blâmable de mineurs d'âge mérite une forte répression.

Actuellement, l'adulte ayant employé un mineur à des fins criminelles, peut être poursuivi comme coauteur du crime ou du délit commis, sur base de l'article 66 du Code pénal, ceci indépendamment des poursuites entamées à l'encontre du mineur devant le tribunal de la jeunesse. Cette possibilité est entièrement maintenue par le projet.

Le projet prévoit, dans un souci de cohérence interne, l'introduction d'une section VI intitulée «De l'utilisation de mineurs à des fins criminelles ou délictuelles», au chapitre III «Des atteintes aux mineurs, aux incapables et à la famille» du titre VIII «Des crimes et des délits contre les personnes». La nouvelle Section comporte un article 433 qui incrimine l'utilisation de mineurs.

Le projet prévoit une élévation du minimum de la peine prévue pour le crime ou le délit commis, lorsqu'un mineur aura été employé pour commettre l'infraction.

Il prévoit également une seconde augmentation de ce minimum lorsque ce mineur a moins de seize ans, lorsque l'adulte aura abusé de la position vulnérable

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp van wet dat u ter goedkeuring wordt voorgelegd, ligt in het verlengde van de goedkeuring van de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen (*B.S.* van 17 maart 2001), die inzonderheid de hervorming van de misdrijven inzake seksueel misbruik en mishandeling ten aanzien van minderjarigen beoogde. Het is een stap in de richting van een verdere en meer coherente strafrechtelijke bescherming van minderjarigen.

Het ontwerp strekt ertoe op meer gepaste wijze te reageren op het gebruik van minderjarigen voor criminele doeleinden.

De betrokken volwassenen hopen zich te onttrekken aan strafvervolging, gelet op het gunstigere stelsel dat op minderjarigen kan worden toegepast uit hoofde van hun strafrechtelijke onverantwoordelijkheid. Minderjarigen worden aldus ingeschakeld om inbraken te plegen of te vergemakkelijken, over te gaan tot lichamelijke bedreiging of tot daden van geweld. Deze verwerpelijke handelwijze ten aanzien van minderjarigen moet streng worden beteugeld.

Thans kan een volwassene, die met misdadig oogmerk een beroep heeft gedaan op een minderjarige, krachtens artikel 66 van het Strafwetboek als mededader van de misdaad of het wanbedrijf worden vervolgd, los van de vervolging die ten aanzien van de minderjarige voor de jeugdrechtbank kan worden ingesteld. Deze mogelijkheid blijft door het ontwerp onverkort bewaard.

Het ontwerp voorziet, met het oog op de interne samenhang, in de invoeging van een afdeling VI met als opschrift «Gebruik van minderjarigen met het oog op het plegen van een misdaad of een wanbedrijf», in hoofdstuk III «Aantasting van de persoon van minderjarigen, van onbekwamen en van het gezin» van titel VIII «Misdaden en wanbedrijven tegen personen». De nieuwe afdeling omvat een artikel 433 waarin het gebruik van minderjarigen strafbaar wordt gesteld.

In het ontwerp wordt voorzien in een verzwaring van de minimumstraf voor de misdaad of het wanbedrijf wanneer een minderjarige wordt ingeschakeld om het delict te plegen.

De minimumstraf wordt nogmaals verzaamd als de minderjarige de leeftijd van zestien jaar niet heeft bereikt, als de volwassene misbruik heeft gemaakt van

dans laquelle se trouve le mineur (par ex. en cas de fugue ou d'abandon par ses parents ou encore de situation administrative illégale), qu'il a autorité sur le mineur ou en a la garde, et enfin s'il fait de cette pratique une habitude.

Le projet saisit l'occasion pour intégrer dans le Code pénal la plupart des dispositions pénales figurant dans le titre IV «Dispositions pénales» de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, en raison du fait qu'elles visent la protection pénale des mineurs. Il s'agit notamment de l'incitation de mineurs à la mendicité, de la divulgation de l'identité de la personne poursuivie devant les juridictions de la jeunesse ou faisant l'objet de mesures prononcées par ces juridictions, ou encore de l'entrave à la tutelle aux prestations familiales.

Par ailleurs, le projet vise à adapter les peines prévues aux articles 53 et 53*bis* de la loi sur le travail, aux peines qui seront désormais prévues à l'article 342 du Code pénal en cas d'incitation de mineurs à la mendicité.

Il procède enfin à l'abrogation des dispositions pénales de la loi de 1965 qui, soit concernent des infractions actuellement réprimées par une autre législation, telle que celles relatives au travail des enfants, qui figurent dans la législation sociale, soit ne sont plus appliquées, telle que celles relatives à la confiscation de biens obtenus par le mineur à l'aide d'un fait qualifié contravention.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2 et 3

L'article 342 reprend l'article 82 de la loi relative à la protection de la jeunesse en y apportant deux modifications: d'une part, il étend l'incrimination à tous les mineurs et plus seulement ceux de moins de seize ans et, d'autre part, il prévoit un renforcement des peines.

Art. 4

L'ajout d'un alinéa à l'article 391*bis* du Code pénal suffit pour préserver l'objectif de l'article 86 de la loi

de kwetsbare positie waarin de minderjarige zich bevindt (bij voorbeeld, als de minderjarige is weggelopen of door zijn ouders is verlaten, of ingevolge zijn illegale administratieve toestand), als hij over de minderjarige gezag heeft of hem onder zijn bewaring heeft en ten slotte wanneer van die praktijk een gewoonte wordt gemaakt.

Het ontwerp maakt van de gelegenheid gebruik om de meeste strafbepalingen die voorkomen in titel IV «Strafbepalingen» van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, juist omdat ze de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen aanbelangen, onder te brengen in het Strafwetboek. Het gaat onder meer over het aanzetten tot bedelen van minderjarigen, over de onthulling van de identiteit van de persoon die wordt vervolgd voor de jeugdrechtsbanken of ten aanzien van wie door die rechtbanken maatregelen zijn uitgesproken, of nog over de belemmering van het toezicht op de gezinsbijslag.

Het ontwerp beoogt daarenboven de straffen omschreven in de artikelen 53 en 53*bis* van de Arbeidswet in overeenstemming te brengen met de straffen waarin artikel 342 van het Strafwetboek voortaan voorziet in geval van het aanzetten tot bedelen van minderjarigen.

Het ontwerp heft ten slotte de strafbepalingen uit de wet van 1965 op die, hetzij misdrijven betreffen die thans door andere wetgeving worden beteugeld, zoals de bepalingen inzake kinderarbeid die voorkomen in de sociale wetgeving, hetzij niet meer worden toegepast, zoals de bepaling over de verbeurdverklaring van de goederen verkregen door de minderjarige door middel van een als overtreding omschreven feit.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 2 en 3

Artikel 342 neemt artikel 82 van de wet betreffende de jeugdbescherming over en brengt hier twee wijzigingen aan: enerzijds wordt de strafbaarstelling uitgebreid naar alle minderjarigen en dus niet enkel meer deze van minder dan zestien jaar, en anderzijds wordt in een versterking van de straffen voorzien.

Art. 4

De toevoeging van een lid aan artikel 391*bis* van het Strafwetboek volstaat om de doelstelling van artikel

relative à la protection de la jeunesse. Les mots «la personne ou l'autorité désignée conformément à l'article 29» renvoient aux législations communautaires.

Art. 5 et 6

Une nouvelle section comportant l'article 433, est inséré dans le chapitre III, du titre VIII, du livre II, du Code pénal. Il sera applicable aux personnes qui recourent à des mineurs d'âge pour commettre des crimes ou des délits, en raison de l'incapacité pénale de ces mineurs.

Ce nouvel article repose sur la Résolution 45/115 du 14 décembre 1990 des Nations Unies concernant l'emploi instrumental d'enfants dans des activités criminelles, et sur le point 2.8. du Rapport final de la Commission nationale pour la réforme de la législation relative à la protection de la jeunesse, dite Commission Cornelis.

Il doit être lu avec l'article 66 du Code pénal qui permet de poursuivre, comme auteur du crime ou du délit commis par un mineur, la personne qui a employé ce mineur, et permet de punir celle-ci de la peine prévue pour l'infraction commise.

Le minimum de cette peine sera élevé de façon relative et conséquente s'il s'agit d'emprisonnement, et de deux ans s'il s'agit de réclusion à temps.

Le projet prévoit en outre une seconde augmentation du minimum de la peine prévue pour l'infraction commise dans quatre cas:

1° lorsqu'il s'agit d'un mineur âgé de moins de seize ans;

2° en cas d'abus de la situation particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve le mineur, par exemple à la suite d'une fugue, de l'abandon de ses parents ou de situation administrative illégale;

3° lorsque la personne qui emploie le mineur à des fins criminelles, est un parent ou une personne en ayant la garde ou ayant autorité à son égard;

4° ou lorsque cette personne répète cette pratique et en fait une habitude.

Dans le premier cas, l'âge de seize ans a été retenu compte tenu du fait qu'il figure dans la plupart des circonstances aggravantes prévues en matière d'infractions sexuelles ou de maltraitance.

86 van de wet betreffende de jeugdbescherming te vrijwaren. De woorden «de persoon of de overheid aangewezene overeenkomstig artikel 29» verwijzen naar de wetgeving van de Gemeenschappen.

Art. 5 en 6

Een nieuwe afdeling die het artikel 433 bevat, wordt ingevoegd in hoofdstuk III, titel VIII van boek II van het Strafwetboek. Het wordt toegepast op de personen die minderjarigen inschakelen om een misdaad of een wanbedrijf te plegen, zulks gelet op de strafrechtelijke onverantwoordelijkheid van die minderjarigen.

Het nieuwe artikel is gegrond op de Resolutie 45/115 van 14 december 1990 van de Verenigde Naties betreffende het instrumenteel gebruik van kinderen in criminele activiteiten, en op punt 2.8. van het Eindrapport van de Nationale Commissie voor de hervorming van de wetgeving inzake de jeugdbescherming, ook Commissie Cornelis genoemd.

Het moet samen worden gelezen met artikel 66 van het Strafwetboek dat de mogelijkheid biedt de persoon die de minderjarige heeft ingeschakeld te vervolgen als dader van een misdaad of een wanbedrijf uitgevoerd door die minderjarige, en hem te straffen met de straf bedoeld voor het gepleegde delict.

Het minimum van die straf wordt in verhouding en op consequente wijze verhoogd wanneer het een gevangenisstraf en met twee jaar wanneer het een tijdelijke opsluiting betreft.

Het ontwerp voorziet bovendien in een tweede verhoging van het minimum van de straf voor het gepleegde delict, zulks in vier gevallen, te weten als:

1° de minderjarige jonger is dan zestien jaar;

2° misbruik wordt gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de minderjarige zich bevindt, bij voorbeeld als de minderjarige is weggelopen of door zijn ouders is verlaten of wegens zijn illegale administratieve toestand;

3° de persoon die van de minderjarige gebruik maakt voor criminele doeleinden is een verwante of een persoon die gezag over hem heeft of hem onder zijn bewaring heeft;

4° of deze persoon die handelwijze herhaalt en ervan een gewoonte maakt.

In het eerste geval is de leeftijd van zestien jaar in aanmerking genomen omdat die leeftijd geldt voor de meeste verzwarende omstandigheden met betrekking tot seksuele misdrijven of tot mishandeling.

La deuxième et la dernière hypothèses ont été reprises de l'article 77*bis* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La troisième circonstance aggravante a, quant à elle, été reprise de l'article 427, alinéa 2, du Code pénal, relatif à la maltraitance de mineurs.

Enfin, l'article 83 actuel de la loi du 8 avril 1965 relatif à la protection de la jeunesse, qui prévoit deux hypothèses particulières de participation criminelle n'a pas été repris dans le Code pénal. Dans la mesure où il n'est plus appliqué, le projet sous 2° prévoit, à l'article 13, de l'abroger.

Art. 7 et 8

La disposition pénale de l'article 80 de la loi relative à la protection de la jeunesse, est précisée et introduite dans le Code pénal, où elle est à sa place. Il convient de rappeler que cette disposition n'exige pas de dol spécial.

Art. 9

L'ajout d'un article 505*bis* dans le Code pénal préserve l'objectif de l'article 85 de la loi relative à la protection de la jeunesse, sans toutefois le reprendre vu sa portée limitée et le fait qu'il n'est plus appliqué aujourd'hui.

L'article 505*bis* en projet prévoit une augmentation de la peine minimale fixée à l'article 505, en cas de recel de choses obtenues à l'aide du délit ou du crime commis par le mineur et auquel se réfère l'article 433, inséré par le projet sous 2°, article 5.

Art. 10, 11 et 12

Ces dispositions tiennent compte du déplacement d'articles de la loi de 1965 vers le Code pénal.

Het tweede en het laatste geval zijn overgenomen uit artikel 77*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De derde verzwarende omstandigheid is overgenomen uit artikel 427, tweede lid, van het Strafwetboek dat betrekking heeft op het mishandelen van minderjarigen.

Ten slotte wordt het huidige artikel 83 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, dat voorziet in twee bijzondere gevallen van deelneming aan misdrijven, niet in het Strafwetboek opgenomen. Aangezien het niet meer wordt toegepast, wordt het overeenkomstig 2° van het ontwerp, artikel 13, opgeheven.

Art. 7 en 8

De strafbepaling van artikel 80 van de wet betreffende de jeugdbescherming wordt nader omschreven en ingevoegd in het Strafwetboek, waarin zij thuishoort. Er moet worden onderstreept dat deze bepaling geen bijzonder opzet vereist.

Art. 9

De toevoeging van een artikel 505*bis* aan het Strafwetboek vrijwaart de doelstelling van het artikel 85 van de wet betreffende de jeugdbescherming, zonder dat het evenwel wordt overgenomen, gelet op de beperkte draagwijdte ervan en het gegeven dat het thans niet meer wordt toegepast.

Het ontworpen artikel 505*bis* voorziet in een verzwarende van de minimumstraf bepaald in artikel 505 in geval van heling van zaken verkregen door middel van het wanbedrijf of de misdaad gepleegd door een minderjarige, waarnaar wordt verwezen door artikel 433, ingevoegd bij 2° van het ontwerp, artikel 5.

Art. 10, 11 en 12

Deze bepalingen houden rekening met het gegeven dat artikelen van de wet van 1965 worden verplaatst naar het Strafwetboek.

Art.13 et 14

Ces deux articles procèdent à l'adaptation des peines prévues aux articles 53 et 53*bis* de la loi de 1971 sur le travail, en cas de travail accompli par des mineurs en violation de cette loi, eu égard au renforcement de la peine qui désormais prévue à l'article 342 du Code pénal en cas de mendicité par des mineurs.

Art.15

Cette disposition prévoit l'abrogation d'articles de la loi de 1965 devenus inutiles, soit parce qu'ils ne sont plus appliquées de nos jours (articles 83 et 85), parce qu'ils n'ont plus de raison d'être vu leur caractère transitoire (articles 92 à 97, 99 et 100*bis*), soit parce qu'ils ont été repris dans une autre législation en vigueur (c'est le cas de l'article 81 sur le travail des enfants qui a été repris dans le chapitre II de la loi du 16 mars 1971 sur le travail).

Art.16

À l'occasion de l'abrogation de l'article 81, la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes, est également abrogée en raison de la large protection garantie aux mineurs et aux jeunes travailleurs par la loi du 16 mars 1971 précitée.

La ministre de la Justice,

Laurette ONKELINX

Art. 13 en 14

Deze twee artikelen zorgen voor de aanpassing van de straffen omschreven in de artikelen 53 en 53*bis* van de Arbeidswet van 1971 ingeval in strijd met deze wet arbeid wordt verricht door minderjarigen. Hierbij wordt rekening gehouden met de verhoging van de straf waarin artikel 342 van het Strafwetboek voortaan voorziet bij bedelarij van minderjarigen.

Art. 15

Deze bepaling voorziet in de opheffing van bepaalde artikelen van de wet van 1965 die overbodig zijn geworden, hetzij omdat zij thans niet meer worden toegepast (de artikelen 83 en 85), hetzij omdat zij geen reden van bestaan meer hebben omdat het overgangsbepalingen waren (de artikelen 92 tot 97, 99 en 100*bis*), hetzij omdat zij zijn ondergebracht in andere wetgeving (bij voorbeeld artikel 81 inzake kinderarbeid dat is ondergebracht in hoofdstuk II van de arbeidswet van 16 maart 1971).

Art. 16

Naar aanleiding van de opheffing van artikel 81, is ook de wet van 28 mei 1888 op de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen opgeheven, gelet op de ruime bescherming die aan minderjarigen en aan jonge werknemers wordt geboden in voornoemde wet van 16 maart 1971.

De minister van Justitie,

Laurette ONKELINX

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi visant à compléter la protection pénale des mineurs**CHAPITRE I^{er}****Disposition générale****Article 1^{er}**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE II**Dispositions modifiant le Code pénal****Art. 2**

L'intitulé du Chapitre V, Titre VI, Livre II, du Code pénal est remplacé par l'intitulé suivant:

«De l'incitation des mineurs à la mendicité»

Art. 3

L'article 342 du même Code, abrogé par la loi du 12 janvier 1993, est rétabli dans la rédaction suivante:

«Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois:

1° Celui qui a fait habituellement mendier un mineur;

2° Celui qui a procuré un mineur à un mendiant qui s'est servi de ce mineur dans le but d'éveiller la commisération publique.

En cas de deuxième condamnation du chef de l'un des faits visés à l'alinéa 1^{er}, il pourra être condamné à une peine d'un an d'emprisonnement.»

Art. 4

À l'article 391*bis* du même Code, inséré par la loi du 14 janvier 1928, remplacé par la loi du 5 juillet 1963 et modifié par la loi du 31 mars 1987, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 4 et 5:

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot verruiming van de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen**HOOFDSTUK I****Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II**Bepalingen tot wijziging van het Strafwetboek****Art. 2**

In het Strafwetboek wordt het opschrift van Boek II, Titel VI, Hoofdstuk V vervangen als volgt:

«Het doen bedelen van minderjarigen»

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt artikel 342, opgeheven bij de wet van 12 januari 1993, hersteld in de volgende lezing:

«Met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden wordt gestraft:

1° Hij die er een gewoonte van maakt een minderjarige te doen bedelen;

2° Hij die een minderjarige ter beschikking van een bedelaar heeft gesteld, die zich van deze minderjarige heeft bediend om het openbaar medelijden op te wekken.

In het geval van een tweede veroordeling wegens een van de feiten bedoeld in het eerste lid, kan hij veroordeeld worden tot een jaar gevangenisstraf.»

Art. 4

In artikel 391*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 januari 1928, vervangen bij de wet van 5 juli 1963 en gewijzigd bij de wet van 31 maart 1987, wordt tussen het vierde en het vijfde lid het volgende lid ingevoegd:

«Les mêmes peines seront applicables à toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales, en négligeant de fournir les documents nécessaires aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations, en faisant des déclarations fausses ou incomplètes, ou en modifiant l'affectation qui leur a été donnée par la personne ou l'autorité désignée conformément à l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.»

Art. 5

Il est inséré dans le Livre II, Titre VIII, Chapitre III du Code pénal, une Section VI, rédigé comme suit:

«Section VI. De l'utilisation de mineurs à des fins criminelles ou délictuelles.»

Art. 6

Dans la Section VI, Chapitre III, Titre VIII, Livre II, du même Code, l'article 433, abrogé par la loi du 28 novembre 2000, est rétabli dans la rédaction suivante:

«Art. 433. Toute personne qui aura, directement ou par un intermédiaire, attiré ou utilisé un mineur, même de son consentement, en vue de commettre, d'une des manières prévues par l'article 66, un crime ou un délit, sera puni des peines prévues pour ce crime ou ce délit, dont le minimum sera élevé d'un mois lorsque la peine maximum d'emprisonnement prévue est de un an, de deux mois lorsque celle-ci est de deux ans, de trois mois lorsqu'elle est de trois ans, de cinq mois lorsqu'elle est de cinq ans, et de deux ans en cas de réclusion à temps.

Le minimum de la peine prévue à l'alinéa 1^{er} est élevé à nouveau et dans la même proportion lorsque:

- a) le mineur est âgé de moins de seize ans;
- b) la personne visée à l'alinéa 1^{er} abuse de la position particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve le mineur;
- c) la personne visée à l'alinéa 1^{er}, est le père, la mère, un autre ascendant, l'adoptant, ou toute autre personne ayant autorité sur le mineur ou en ayant la garde, ou;
- d) l'action d'attirer des mineurs ou de les utiliser en vue de commettre un crime ou un délit, constitue une activité habituelle.»

Art. 7

Il est inséré dans le Chapitre III, titre VIII, Livre II du même Code, une nouvelle Section VII «De l'atteinte à la vie privée du mineur».

«Hetzelfde geldt voor ieder persoon die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert, door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen, door valse of onvolledige aangiften te doen, of door de bestemming te wijzigen die de persoon of de overheid aangewezen overeenkomstig artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming er aan gegeven heeft.»

Art. 5

In Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk III van het Strafwetboek wordt een Afdeling VI ingevoegd, luidend als volgt:

«Afdeling VI. Gebruik van minderjarigen met het oog op het plegen van een misdaad of een wanbedrijf.»

Art. 6

In Afdeling VI, Hoofdstuk III, Titel VIII, Boek II, van hetzelfde Wetboek wordt artikel 433, opgeheven bij de wet van 28 november 2000, hersteld in de volgende lezing:

«Art. 433. Iedere persoon die een minderjarige, zelfs met zijn toestemming, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aantrekt of gebruikt om, op één van die wijzen bedoeld in artikel 66, een misdaad of een wanbedrijf te plegen, wordt gestraft met de straffen bedoeld voor die misdaad of dat wanbedrijf, waarvan het minimum verhoogd wordt met één maand wanneer het maximum van de voorziene gevangenisstraf één jaar is, twee maanden wanneer het maximum twee jaar, drie maanden wanneer het maximum drie jaar, vijf maanden wanneer het maximum vijf jaar bedraagt en met twee jaar in geval van tijdelijke opsluiting.

Het minimum van de in het eerste lid bepaalde straffen wordt nogmaals, en in dezelfde verhouding verhoogd wanneer:

- a) de minderjarige jonger is dan zestien jaar;
- b) de persoon bedoeld in het eerste lid misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de minderjarige verkeert;
- c) de persoon bedoeld in het eerste lid, de vader, de moeder of een andere bloedverwant in de opgaande lijn is, de adoptant, of enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige, of een persoon die hem onder zijn bewaring heeft of;
- d) een gewoonte wordt gemaakt van het aantrekken of gebruiken van minderjarigen om een misdaad of een wanbedrijf te plegen.»

Art. 7

In Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk III, van hetzelfde Wetboek wordt een nieuwe Afdeling VII «Aantasting van het privé-leven van minderjarigen» ingevoegd.

Art. 8

Dans la Section VII, Chapitre III, Titre VIII, Livre II, du même Code, un article 433*bis* est inséré, rédigé comme suit:

«Art. 433*bis*. La publication et la diffusion du compte rendu des débats devant le tribunal de la jeunesse, devant le juge d'instruction et devant les chambres de la Cour d'appel compétentes pour se prononcer sur l'appel introduit contre leur décisions, par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière sont interdites.

Seuls sont exceptés les motifs et le dispositif de la décision judiciaire prononcée en audience publique, sous réserve de l'application de l'alinéa 3.

La publication et la diffusion par tout procédé de textes, dessins, photographies ou images de nature à révéler l'identité d'une personne poursuivie ou qui fait l'objet d'une mesure prévue aux articles 37, 38, 39, 43, 49, 52 et 52*quater* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ou dans la loi du 1^{er} mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, sont également interdites. Il en va de même pour la personne qui fait l'objet d'une mesure prise dans le cadre de la procédure visée à l'article 63*bis* de la première loi citée.

Les infractions au présent article sont punies d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de trois cents euros à trois mille euros ou d'une de ces peines seulement.»

Art. 9

Un article 505*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Ceux qui auront recelé, en tout ou en partie les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide du délit ou du crime auquel se réfère l'article 433, seront punis des peines prévues à l'article 505, alinéa 1^{er}, dont la peine minimum est portée en cas d'emprisonnement à trois mois et en cas d'amende à mille euros.»

CHAPITRE III

Dispositions modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Art. 10

À l'article 37 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, remplacé par la loi du 2 février 1994, les mots «80 de la présente loi» sont remplacés par les mots «433*bis* du Code pénal».

Art. 8

In Afdeling VII, Hoofdstuk III, Titel VIII, Boek II, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 433*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 433*bis*. Publicatie en verspreiding van het verslag van de debatten voor de jeugdrechtbank, voor de onderzoeksrechter en voor de kamers van het Hof van beroep die bevoegd zijn om over het hoger beroep tegen hun beslissingen te oordelen, door middel van boeken, pers, film, radio, televisie, of op enige andere wijze, zijn verboden.

Alleen de motieven en het beschikkend gedeelte van de in openbare terechtzitting uitgesproken rechterlijke beslissing vormen, onder voorbehoud van de toepassing van het derde lid, hierop een uitzondering.

Publicatie en verspreiding door middel van welke procédés ook van teksten, tekeningen, foto's of beelden waaruit de identiteit kan blijken van een persoon die vervolgd wordt, of tegen wie een maatregel is genomen als bedoeld in de artikelen 37, 38, 39, 43, 49, 52 en 52*quater* van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming of in de wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, zijn eveneens verboden. Hetzelfde geldt voor wie het voorwerp is van een maatregel genomen binnen het kader van de rechtspleging als bedoeld in artikel 63*bis* van de eerste genoemde wet.

Overtreding van dit artikel wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van driehonderd tot drieduizend euro of met een van die straffen alleen.»

Art. 9

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 505*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Zij die weggenomen, verduisterde of door de in artikel 433 bedoelde misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen, worden gestraft met de straffen bedoeld in artikel 505, eerste lid, waarvan de minimumstraf in het geval van gevangenisstraf wordt verhoogd tot drie maanden en in het geval van geldboete tot duizend euro.»

HOOFDSTUK III

Bepalingen tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 10

In artikel 37 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, worden de woorden «80 van deze wet» vervangen door de woorden «433*bis* van het Strafwetboek».

Art. 11

À l'article 38 de la même loi, remplacé par la loi du 2 février 1994, les mots «80 de la présente loi» sont remplacés par les mots «433bis du Code pénal».

Art. 12

À l'article 89 de la même loi, les mots «aux infractions prévues par les articles 71, 80, 81, 82 et 86 de la présente loi» sont remplacés par les mots «à l'infraction prévue à l'article 71 de la présente loi».

CHAPITRE IV

Disposition abrogatoire

Art.13

Dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, les articles suivants sont abrogés:

- 1° l'article 80, modifié par la loi du 26 juin 2000;
- 2° l'article 81, modifié par la loi du 26 juin 2000;
- 3° l'article 82;
- 4° l'article 83, modifié par la loi du 19 janvier 1990;
- 5° l'article 85, modifié par la loi du 19 janvier 1990 et par la loi du 26 juin 2000;
- 6° l'article 86;
- 7° l'article 92;
- 8° l'article 93;
- 9° l'article 94;
- 10° l'article 95;
- 11° l'article 96;
- 12° l'article 97;
- 13° l'article 99, et
- 14° l'article 100bis, inséré par la loi du 30 juin 1994.

Art. 14

La loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes, est abrogée.

CHAPITRE VI

Entrée en vigueur

Art. 15

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 11

In artikel 38 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, worden de woorden «80 van deze wet» vervangen door de woorden «433bis van het Strafwetboek».

Art. 12

In artikel 89 van dezelfde wet worden de woorden «de misdrijven omschreven in de artikelen 71, 80, 81, 82 en 86» vervangen door de woorden «het misdrijf omschreven in artikel 71».

HOOFDSTUK IV

Opheffingsbepaling

Art. 13

In de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, worden de volgende artikelen opgeheven:

- 1° artikel 80, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000;
- 2° artikel 81, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000;
- 3° artikel 82;
- 4° artikel 83, gewijzigd bij de wet van 19 januari 1990;
- 5° artikel 85, gewijzigd bij de wetten van 19 januari 1990 en 26 juni 2000;
- 6° artikel 86;
- 7° artikel 92;
- 8° artikel 93;
- 9° artikel 94;
- 10° artikel 95;
- 11° artikel 96;
- 12° artikel 97;
- 13° artikel 99, en
- 14° artikel 100bis, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1994.

Art. 14

De wet van 28 mei 1888 nopens de bescherming der kinderen gebezigd in rondreizende beroepen, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK V

Inwerkingtreding

Art. 15

Deze wet treedt in werking op de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 33.996/2

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le ministre de la Justice, le 31 juillet 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un avant-projet de loi «visant à compléter la protection pénale des mineurs», a donné le 16 septembre 2002 l'avis suivant:

Observations particulières

Dispositif

Article 6

1. L'article 433 en projet du Code pénal vise à punir les personnes qui utilisent des mineurs en vue de commettre un crime ou un délit. L'alinéa 1^{er} débute par les mots:

«Art. 433. Toute personne qui aura, directement ou par un intermédiaire, attiré ou utilisé un mineur, même de son consentement ...».

De même, l'alinéa 2, d), en projet fait référence à «l'action d'attirer des mineurs».

Interrogé sur le sens du terme «attiré», la déléguée du ministre a expliqué que la volonté de l'auteur du projet est de punir non seulement ceux qui recrutent des enfants mais également ceux qui parviennent, par différents stratagèmes, à les convaincre d'accomplir des délits ou des crimes.

Le terme «attiré» est cependant ambigu. Comme en a convenu la déléguée du ministre, mieux vaut s'en tenir au terme «utilisé», peu importe comment l'adulte est parvenu à ses fins.

La disposition doit, en conséquence, être revue sur ce point et l'exposé des motifs doit en expliciter la portée.

2. L'alinéa 2, b), en projet utilise les termes «position particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve le mineur». Si, d'autres dispositions du Code pénal font également usage de la notion de «position vulnérable», elles précisent généralement les circonstances de «cette position vulnérable». Ainsi, selon l'article 380bis, § 3, 2°, du Code pénal, la vulnérabilité de la position d'une personne résulte «de sa situation administrative illégale ou précaire, d'un état de grossesse, d'une maladie, d'une infirmité ou d'une déficience physique ou mentale» ⁽¹⁾.

(1) Voir également la formulation de l'article 77bis, § 1^{er}, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 33.996/2

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 31 juli 2002 door de minister van justitie verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot verruiming van de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen», heeft op 16 september 2002 het volgende advies gegeven:

Bijzondere opmerkingen

Dispositief

Artikel 6

1. Het ontworpen artikel 433 van het Strafwetboek strekt ertoe de personen te straffen die minderjarigen gebruiken om een misdaad of wanbedrijf te plegen. Het eerste lid begint met de woorden:

«Art. 433. Iedere persoon die een minderjarige, zelfs met zijn toestemming, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aantrekt of gebruikt ...».

Zo ook is er in het ontworpen tweede lid, d), sprake van «het aantrekken (...) van minderjarigen».

Op de vraag omtrent de betekenis van het woord «aantrekken», heeft de gemachtigde van de minister verklaard dat het de bedoeling is van de steller van het ontwerp om niet alleen diegenen te straffen die kinderen werven, maar ook degenen die via allerlei listen erin slagen om hen te overtuigen wanbedrijven of misdaden te plegen.

Het woord «aantrekken» is evenwel onduidelijk. Zoals de gemachtigde van de minister beaamd heeft, houdt men zich het best aan het woord «gebruiken», ongeacht hoe de volwassene zijn doel bereikt heeft.

De bepaling moet bijgevolg op dat punt worden herzien en in de memorie van toelichting moet de draagwijdte ervan worden aangegeven.

2. In het ontworpen tweede lid, b) worden de woorden «bijzonder kwetsbare positie waarin de minderjarige verkeert» gebruikt. Wanneer dan al in andere bepalingen van het Strafwetboek eveneens de woorden «kwetsbare positie» worden gebezigd, worden daarin over het algemeen de omstandigheden beschreven van «deze kwetsbare positie». Aldus resulteert volgens artikel 380bis, § 3, 2°, van het Strafwetboek de kwetsbaarheid van de positie van een persoon uit «een onwettige of preciaire administratieve toestand of (...) (uit) zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid» ⁽¹⁾.

(1) Zie eveneens de formulering van artikel 77bis, § 1, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

La déléguée du ministre a expliqué que la position vulnérable du mineur pouvait également résulter d'une situation familiale précaire ou d'un état de fugue.

Il convient de compléter la disposition en projet sur ce point en s'inspirant de l'article 380*bis* du Code pénal et en visant expressément les hypothèses que l'on entend envisager.

Article 8

1. L'article 433*bis* en projet du Code pénal s'inspire dans une certaine mesure de l'article 80 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. Cette dernière disposition prévoit qu'il est interdit de publier et de diffuser le compte rendu des débats des chambres de la jeunesse des cours d'appel et des tribunaux de la jeunesse. L'alinéa 3 de la disposition en projet utilise les termes «une personne poursuivie ou qui fait l'objet d'une mesure...» alors que l'article 80, alinéa 2, précité, fait référence à «l'identité des mineurs poursuivis ou qui ont fait l'objet d'une mesure ...».

Interrogée sur les raisons de cette nouvelle terminologie, la déléguée du ministre a fait savoir qu'elle n'avait pas d'objection à ce que l'on maintienne la terminologie existante («mineurs poursuivis»).

2. L'alinéa 3 fait également référence à la loi du 1^{er} mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction. L'attention de l'auteur du projet est attirée sur les recours à la Cour d'arbitrage qui ont été récemment introduits contre cette loi ⁽²⁾.

Article 9

Cette disposition insère un article 505*bis* dans le Code pénal afin de punir ceux qui auront recelé, en tout ou en partie, les choses enlevées, détournées ou obtenues en commettant le délit ou le crime auquel se réfère l'article 433 en projet du Code pénal.

Interrogée sur les raisons pour lesquelles les autres infractions visées à l'article 505 du Code pénal ne sont pas prises en considération par la disposition en projet, la déléguée du ministre a expliqué que le recel est actuellement la principale infraction constatée mais que les autres infractions ne sont pas exclues.

Il appartient dès lors à l'auteur du projet d'envisager l'opportunité d'étendre le champ d'application de l'article 505*bis* en projet.

(2) n^{os} de rôle 2513 et 2515.

De gemachtigde van de minister heeft verklaard dat de kwetsbare positie van de minderjarige ook het gevolg kan zijn van een precaire gezinssituatie of van het feit dat de minderjarige is weggelopen.

Wat dat punt betreft, behoort de ontworpen bepaling te worden aangevuld door te steunen op artikel 380*bis* van het Strafwetboek en door uitdrukkelijk melding te maken van de gevallen die men beoogt.

Artikel 8

1. Het ontworpen artikel 433*bis* van het Strafwetboek is in zekere mate gebaseerd op artikel 80 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. In deze laatste bepaling wordt gesteld dat publicatie en verspreiding van het verslag van de debatten voor de jeugdkamers der hoven van beroep en voor de jeugdrechtbanken verboden is. In het derde lid van de ontworpen bepaling worden de woorden «een persoon die vervolgd wordt, of tegen wie een maatregel is genomen ...» gebruikt, terwijl in het voornoemde artikel 80, tweede lid, sprake is van «de identiteit (...) van minderjarigen die vervolgd worden of tegen wie een maatregel (...) is genomen ...».

Op de vraag over de redenen voor deze nieuwe terminologie, heeft de gemachtigde van de minister laten weten dat zij er geen bezwaar tegen heeft dat de bestaande terminologie («minderjarigen die vervolgd worden») behouden zou blijven.

2. In het derde lid wordt eveneens verwezen naar de wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. De aandacht van de steller van het ontwerp wordt gevestigd op de beroepen die onlangs tegen deze wet bij het Arbitragehof zijn ingesteld ⁽²⁾.

Artikel 9

Door middel van deze bepaling wordt een artikel 505*bis* ingevoegd in het Strafwetboek teneinde degenen te straffen die geheel of gedeeltelijk zaken helen die zijn weggenomen of verduisterd, dan wel verkregen zijn door het plegen van het wanbedrijf of de misdaad genoemd in het ontworpen artikel 433 van het Strafwetboek.

Op de vraag waarom de andere, in artikel 505 van het Strafwetboek vermelde misdrijven niet in aanmerking worden genomen in de ontworpen bepaling, heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat heling thans het voornaamste vastgestelde misdrijf is, maar dat de overige misdrijven niet worden uitgesloten.

De steller van het ontwerp dient derhalve de mogelijkheid te overwegen om de werkingssfeer van het ontworpen artikel 505*bis* uit te breiden.

(2) Rolnummers 2513 en 2515.

Article 10

La phrase liminaire doit préciser que la modification est apportée à l'article 37, § 4, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.

Article 11

La phrase liminaire doit préciser que la modification est apportée à l'article 38, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965, précitée.

Articles 12 et 14

L'article 12 du projet modifie l'article 89 de la loi du 8 avril 1965, précitée, afin que cette disposition ne fasse plus référence notamment à l'article 81 de la même loi. En vertu de cette dernière disposition, sont punissables ceux qui emploient des mineurs âgés de moins de seize ans pour accomplir des travaux qui excèdent manifestement leurs forces.

Quant à l'article 14 du projet, il abroge la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes. Il ressort du commentaire de cette disposition que l'abrogation de cette loi se justifie «en raison de la large protection garantie aux mineurs et aux jeunes travailleurs par la loi du 16 mars 1971 sur le travail».

Si l'on compare cependant les dispositions pénales de la loi du 16 mars 1971, précitée, et plus particulièrement les articles 53 à 59, avec les dispositions du projet, il convient de constater que certaines peines prévues ne sont pas renforcées comme le sont celles visées à l'article 433 en projet du Code pénal.

Ainsi, un père qui permet une exploitation de son enfant dans le cadre d'un travail en violation des dispositions de la loi du 16 mars 1971, précitée, peut être puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de «26 à 500 euros ou d'une de ces peines seulement», alors que ce même père qui fait mendier son enfant sera, en vertu de l'article 342 en projet du Code pénal, punissable d'un emprisonnement de huit jours à six mois.

Comme en a convenu la déléguée du ministre, cette disparité devrait être corrigée par un réexamen des dispositions pénales de la loi du 16 mars 1971, précitée.

Article 13

Cet article abroge plusieurs dispositions de la loi du 8 avril 1965, précitée, dont certaines dispositions transitoires.

Interrogée sur les raisons de l'abrogation de l'article 97 de cette loi, la déléguée du ministre n'a pas été en mesure de dire si certains magistrats de la jeunesse sont encore concernés par cette disposition transitoire.

Artikel 10

In de inleidende zin dient te worden aangegeven dat paragraaf 4, tweede lid, van artikel 37 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming gewijzigd wordt.

Artikel 11

In de inleidende zin dient te worden aangegeven dat het tweede lid van artikel 38 van de voormelde wet van 8 april 1965 wordt gewijzigd.

Artikelen 12 en 14

Artikel 12 van het ontwerp wijzigt artikel 89 van de voornoemde wet van 8 april 1965, opdat deze bepaling niet langer onder meer naar artikel 81 van dezelfde wet verwijst. Krachtens deze laatste bepaling wordt gestraft degene die een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar bezigt voor werkzaamheden die kennelijk zijn krachten te boven gaan.

Artikel 14 van het ontwerp heft de wet van 28 mei 1888 opens de bescherming der kinderen gebezigd in rondreizende beroepen op. Uit de artikelsgewijze bespreking van deze bepaling blijkt dat de opheffing ervan gerechtvaardigd is «gelet op de ruime bescherming die aan minderjarigen en aan jonge werknemers wordt geboden in (de) (arbeids)wet van 16 maart 1971».

Als echter de strafbepalingen van de voormelde wet van 16 maart 1971, inzonderheid de artikelen 53 tot 59, worden vergeleken met de bepalingen van het ontwerp, moet worden geconstateerd dat bepaalde voorgeschreven straffen niet worden verzwaaard, zoals wel het geval is met de in het ontworpen artikel 433 van het Strafwetboek vermelde straffen.

Zo kan een vader die in strijd met de bepalingen van de voormelde wet van 16 maart 1971 toestaat dat zijn kind wordt uitgebuit in het kader van werk, worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van «26 tot 500 euro of met een van die straffen alleen», terwijl diezelfde vader die zijn kind aanzet tot bedelen, krachtens het ontworpen artikel 342 van het Strafwetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden.

Zoals de gemachtigde ambtenaar beaamd heeft, dient deze discrepantie te worden weggewerkt door een herziening van de strafbepalingen van de voormelde wet van 16 maart 1971.

Artikel 13

Dit artikel heft verschillende bepalingen op van de voornoemde wet van 16 maart 1971, waarvan sommige overgangsbepalingen.

Toen haar gevraagd werd waarom artikel 97 van deze wet opgeheven wordt, kon de gemachtigde van de minister niet zeggen of bepaalde jeugdmagistraten nog betrokken zijn bij deze overgangsbepaling.

Une vérification s'impose avant une abrogation éventuelle de cette disposition.

Observations finales d'ordre linguistique

Le texte néerlandais du projet est susceptible d'amélioration du point de vue de la correction de la langue.

C'est sous réserve des observations de fond précédentes et, à titre d'exemple, que sont formulées les propositions de texte suivantes:

Intitulé

Il y a lieu d'écrire «*voorontwerp ... bescherming van minderjarigen*».

Article 2

Il convient d'écrire: «*Aanzetting tot bedelen van minderjarigen*».

Article 3

A l'alinéa 1^{er} de l'article 342, en projet, il y a lieu d'écrire «*Met gevangenisstraf van acht ...*».

Article 6

L'article 433 en projet doit être rédigé comme suit:

«*Art. 433. Eenieder die ... gebruikt om, op één van de wijzen genoemd in artikel ... de straffen bepaald voor die misdaad ... de voorgeschreven gevangenisstraf ...*».

Article 8

A l'alinéa 2 de l'article 433*bis*, en projet, il faut écrire «*dictum*», et non «*beschikkend gedeelte*», et à l'alinéa 3, *in fine*, «*Hetzelfde geldt voor de persoon tegen wie een maatregel genomen is in het kader ...*».

Article 9

L'article 505*bis*, en projet, doit être rédigé comme suit:

«*Art. 505bis. Zij die geheel of gedeeltelijk zaken helen die zijn weggenomen of verduisterd, dan wel verkregen zijn door het wanbedrijf of de misdaad te plegen waarnaar artikel 433 verwijst, worden gestraft met de straffen genoemd in ...*».

Een onderzoek is vereist vóór een eventuele opheffing van deze bepaling.

Slotopmerkingen van taalkundige aard

De Nederlandse tekst van het ontwerp is uit een oogpunt van correct taalgebruik voor verbetering vatbaar.

Onder voorbehoud van de hiervoren gemaakte inhoudelijke opmerkingen worden, bij wijze van voorbeeld, enige tekstvoorstellen gedaan:

Opschrift

Men schrijve «*voorontwerp ... bescherming van minderjarigen*».

Artikel 2

Men schrijve: «*Aanzetting tot bedelen van minderjarigen*».

Artikel 3

In het eerste lid van het ontworpen artikel 342 schrijve men «*Met gevangenisstraf van acht ...*».

Artikel 6

Het ontworpen artikel 433 zou aldus gesteld moeten worden:

«*Art. 433. Eenieder die ... gebruikt om, op één van de wijzen genoemd in artikel ... de straffen bepaald voor die misdaad ... de voorgeschreven gevangenisstraf ...*».

Artikel 8

In het tweede lid van het ontworpen artikel 433*bis* schrijve men «*dictum*», en niet «*beschikkend gedeelte*», en in het derde lid ervan, *in fine*, «*Hetzelfde geldt voor de persoon tegen wie een maatregel genomen is in het kader ...*».

Artikel 9

Het ontworpen artikel 505*bis* zou aldus gesteld moeten worden:

«*Art. 505bis. Zij die geheel of gedeeltelijk zaken helen die zijn weggenomen of verduisterd, dan wel verkregen zijn door het wanbedrijf of de misdaad te plegen waarnaar artikel 433 verwijst, worden gestraft met de straffen genoemd in ...*».

La chambre était composée de

Messieurs

Y. KREINS, président de chambre,

J. JAUMOTTE,

Madame

M. BAGUET, conseillers d'État,

Monsieur

J. VAN COMPERNOLLE, assesseur de la section de législation,

Madame

B. VIGNERON greffier,

Le rapport a été présenté par M. P. VANDERNACHT, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. A.-F. BOLLY, référendaire adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. JAUMOTTE.

LE GREFFIER, LE PRÉSIDENT,

B. VIGNERON Y. KREINS

De kamer was samengesteld uit

de Heren

Y. KREINS, kamervoorzitter,

J. JAUMOTTE,

Mevrouw

M. BAGUET, staatsraden,

de Heer

J. VAN COMPERNOLLE, assessor van de afdeling wetgeving,

Mevrouw

B. VIGNERON griffier,

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. VANDERNACHT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. A.-F. BOLLY, adjunct-referendaris.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. JAUMOTTE.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

B. VIGNERON Y. KREINS

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de notre ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de la Justice est chargé de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE I^{er}**Disposition générale****Article 1^{er}**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE II**Dispositions modifiant le Code pénal****Art. 2**

L'intitulé du chapitre V, titre VI, livre II, du Code pénal est remplacé par l'intitulé suivant:

«De l'incitation des mineurs à la mendicité»

Art. 3

L'article 342 du même Code, abrogé par la loi du 12 janvier 1993, est rétabli dans la rédaction suivante:

«Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois:

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van onze minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Justitie is ermee belast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK I**Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II**Bepalingen tot wijziging van het Strafwetboek****Art. 2**

In het Strafwetboek wordt het opschrift van boek II, titel VI, hoofdstuk V vervangen als volgt:

«Aanzetten tot bedelen van minderjarigen»

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt artikel 342, opgeheven bij de wet van 12 januari 1993, hersteld in de volgende lezing:

«Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden wordt gestraft:

1° Celui qui a fait habituellement mendier un mineur;

2° Celui qui a procuré un mineur à un mendiant qui s'est servi de ce mineur dans le but d'éveiller la commotion publique.

En cas de deuxième condamnation du chef de l'un des faits visés à l'alinéa 1^{er}, il pourra être condamné à une peine d'un an d'emprisonnement.»

Art. 4

A l'article 391*bis* du même Code, inséré par la loi du 14 janvier 1928, remplacé par la loi du 5 juillet 1963 et modifié par la loi du 31 mars 1987, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 4 et 5:

«Les mêmes peines seront applicables à toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales, en négligeant de fournir les documents nécessaires aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations, en faisant des déclarations fausses ou incomplètes, ou en modifiant l'affectation qui leur a été donnée par la personne ou l'autorité désignée conformément à l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.»

Art. 5

Il est inséré dans le Livre II, Titre VIII, Chapitre III du Code pénal, une section VI, rédigée comme suit:

«Section VI. De l'utilisation de mineurs à des fins criminelles ou délictuelles.»

Art. 6

Dans la section VI, chapitre III, titre VIII, livre II, du même Code, l'article 433, abrogé par la loi du 28 novembre 2000, est rétabli dans la rédaction suivante:

«Art. 433. — Toute personne qui aura, directement ou par un intermédiaire, attiré ou utilisé un mineur, même de son consentement, en vue de commettre, d'une des manières prévues par l'article 66, un crime ou un délit, sera punie des peines prévues pour ce crime ou ce délit, dont le minimum sera élevé d'un mois lorsque la peine maximum d'emprisonnement prévue est d'un an, de deux mois lorsque celle-ci est de deux ans, de trois mois lorsqu'elle est de trois ans, de cinq mois lorsqu'elle est de

1° Hij die een gewoonte ervan maakt een minderjarige te doen bedelen;

2° Hij die een minderjarige ter beschikking van een bedelaar heeft gesteld, die zich van deze minderjarige heeft bediend om openbaar medelijden op te wekken.

In het geval van een tweede veroordeling wegens een van de feiten bedoeld in het eerste lid, kan hij veroordeeld worden tot een jaar gevangenisstraf.»

Art. 4

In artikel 391*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 januari 1928, vervangen bij de wet van 5 juli 1963 en gewijzigd bij de wet van 31 maart 1987, wordt tussen het vierde en het vijfde lid het volgende lid ingevoegd:

«Hetzelfde geldt voor ieder persoon die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert, door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen, door valse of onvolledige aangiften te doen, of door de bestemming te wijzigen die de persoon of de overheid aangewezen overeenkomstig artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming eraan gegeven heeft.»

Art. 5

In Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk III van het Strafwetboek wordt een afdeling VI ingevoegd, luidend als volgt:

«Afdeling VI. Gebruik van minderjarigen met het oog op het plegen van een misdaad of een wanbedrijf.»

Art. 6

In afdeling VI, hoofdstuk III, titel VIII, boek II, van hetzelfde Wetboek wordt artikel 433, opgeheven bij de wet van 28 november 2000, hersteld in de volgende lezing:

«Art. 433. — Eenieder die een minderjarige, zelfs met zijn toestemming, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aantrekt of gebruikt om, op één van de wijzen genoemd in artikel 66, een misdaad of een wanbedrijf te plegen, wordt gestraft met de straffen bepaald voor die misdaad of dat wanbedrijf, waarvan het minimum verhoogd wordt met één maand ingeval het maximum van de voorgeschreven gevangenisstraf één jaar is, twee maanden wanneer het maximum twee jaar, drie

cinq ans, et de deux ans en cas de réclusion à temps.

Le minimum de la peine prévue à l'alinéa 1^{er} est élevé à nouveau et dans la même proportion lorsque:

- 1° le mineur est âgé de moins de seize ans;
- 2° la personne visée à l'alinéa 1^{er} abuse de la position particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve le mineur;
- 3° la personne visée à l'alinéa 1^{er}, est le père, la mère, un autre ascendant, l'adoptant, ou toute autre personne ayant autorité sur le mineur ou en ayant la garde, ou;

4° l'action d'attirer des mineurs ou de les utiliser en vue de commettre un crime ou un délit, constitue une activité habituelle.»

Art.7

Il est inséré dans le chapitre III, titre VIII, livre II du même Code, une nouvelle section VII « De l'atteinte à la vie privée du mineur ».

Art.8

Dans la section VII, chapitre III, titre VIII, livre II, du même Code, un article 433*bis* est inséré, rédigé comme suit:

« Art.433*bis*. — La publication et la diffusion du compte rendu des débats devant le tribunal de la jeunesse, devant le juge d'instruction et devant les chambres de la Cour d'appel compétentes pour se prononcer sur l'appel introduit contre leur décisions, par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière sont interdites.

Seuls sont exceptés les motifs et le dispositif de la décision judiciaire prononcée en audience publique, sous réserve de l'application de l'alinéa 3.

La publication et la diffusion par tout procédé de textes, dessins, photographies ou images de nature à révéler l'identité d'une personne poursuivie ou qui fait l'objet d'une mesure prévue aux articles 37, 38, 39, 43, 49, 52 et 52*quater* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ou dans la loi du 1^{er} mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis

maanden wanneer het maximum drie jaar, vijf maanden wanneer het maximum vijf jaar bedraagt en met twee jaar in geval van tijdelijke opsluiting.

Het minimum van de in het eerste lid bepaalde straffen wordt nogmaals, en in dezelfde verhouding verhoogd ingeval:

- 1° de minderjarige jonger is dan zestien jaar;
- 2° de persoon bedoeld in het eerste lid misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de minderjarige verkeert;
- 3° de persoon bedoeld in het eerste lid, de vader, de moeder of een andere bloedverwant in de opgaande lijn is, de adoptant, of enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige, of een persoon die hem onder zijn bewaring heeft of;
- 4° een gewoonte wordt gemaakt van het aantrekken of gebruiken van minderjarigen om een misdaad of een wanbedrijf te plegen.»

Art. 7

In boek II, titel VIII, hoofdstuk III, van hetzelfde Wetboek wordt een nieuwe Afdeling VII «Aantasting van de persoonlijke levenssfeer van minderjarigen» ingevoegd.

Art. 8

In afdeling VII, hoofdstuk III, titel VIII, boek II, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 433*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art.433*bis*. — Publicatie en verspreiding van het verslag van de debatten voor de jeugdrechtbank, voor de onderzoeksrechter en voor de kamers van het Hof van beroep die bevoegd zijn om over het hoger beroep tegen hun beslissingen te oordelen, door middel van boeken, pers, film, radio, televisie, of op enige andere wijze, zijn verboden.

Alleen de motieven en het beschikkend gedeelte van de in openbare terechtzitting uitgesproken rechterlijke beslissing vormen, onder voorbehoud van de toepassing van het derde lid, hierop een uitzondering.

Publicatie en verspreiding door middel van welke procédés ook van teksten, tekeningen, foto's of beelden waaruit de identiteit kan blijken van een persoon die vervolgd wordt, of ten aanzien van wie een maatregel is genomen als bedoeld in de artikelen 37, 38, 39, 43, 49, 52 en 52*quater* van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming of in de wet van 1 maart 2002 be-

un fait qualifié infraction, sont également interdites. Il en va de même pour la personne qui fait l'objet d'une mesure prise dans le cadre de la procédure visée à l'article 63*bis* de la première loi citée.

Les infractions au présent article sont punies d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de trois cents euros à trois mille euros ou d'une de ces peines seulement.»

Art. 9

Un article 505*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Ceux qui auront recelé, en tout ou en partie les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide du délit ou du crime auquel se réfère l'article 433, seront punis des peines prévues à l'article 505, alinéa 1^{er}, dont la peine minimum est portée en cas d'emprisonnement à trois mois et en cas d'amende à mille euros.»

CHAPITRE III

Dispositions modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Art. 10

À l'article 37, § 4, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, remplacé par la loi du 2 février 1994, les mots «80 de la présente loi» sont remplacés par les mots «433*bis* du Code pénal»

Art.11

À l'article 38, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 2 février 1994, les mots «80 de la présente loi» sont remplacés par les mots «433*bis* du Code pénal»

treffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, zijn eveneens verboden. Hetzelfde geldt voor de persoon ten aanzien van wie een maatregel genomen is in het kader van de rechtspleging als bedoeld in artikel 63*bis* van de eerstgenoemde wet.

Overtreding van dit artikel wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van driehonderd tot drieduizend euro of met een van die straffen alleen.»

Art. 9

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 505*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Zij die geheel of gedeeltelijk zaken helen die weggenomen of verduisterd, dan wel verkregen zijn door de misdaad of het wanbedrijf te plegen waarnaar artikel 433 verwijst, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 505, eerste lid, waarvan de minimumstraf in het geval van gevangenisstraf wordt verhoogd tot drie maanden en in het geval van geldboete tot duizend euro.»

HOOFDSTUK III

Bepalingen tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 10

In artikel 37, § 4, tweede lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, worden de woorden «80 van deze wet» vervangen door de woorden «433*bis* van het Strafwetboek».

Art. 11

In artikel 38, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, worden de woorden «80 van deze wet» vervangen door de woorden «433*bis* van het Strafwetboek».

Art. 12

À l'article 89 de la même loi, les mots «aux infractions prévues par les articles 71, 80, 81, 82 et 86 de la présente loi» sont remplacés par les mots «à l'infraction prévue à l'article 71 de la présente loi».

CHAPITRE IV

**Dispositions modifiant la loi du 16 mars 1971
sur le travail**

Art. 13

À l'article 53 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, modifié par la loi du 5 août 1992, les mots «à un mois» sont remplacés par les mots «à six mois».

Art.14

À l'article 53*bis* de la même loi, inséré par la loi du 5 août 1992, les mots «de huit jours à six mois» sont remplacés par les mots «de six mois à un an».

CHAPITRE V

Dispositions abrogatoires

Art. 15

Dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, les articles suivants sont abrogés:

- 1° l'article 80, modifié par la loi du 26 juin 2000;
- 2° l'article 81, modifié par la loi du 26 juin 2000;
- 3° l'article 82;
- 4° l'article 83, modifié par la loi du 19 janvier 1990;
- 5° l'article 85, modifié par la loi du 19 janvier 1990 et par la loi du 26 juin 2000;
- 6° l'article 86;
- 7° l'article 92;
- 8° l'article 93;
- 9° l'article 94;
- 10° l'article 95;
- 11° l'article 96;

Art. 12

In artikel 89 van dezelfde wet worden de woorden «de misdrijven omschreven in de artikelen 71, 80, 81, 82 en 86 van deze wet» vervangen door de woorden «het misdrijf omschreven in artikel 71 van deze wet».

HOOFDSTUK IV

**Bepalingen tot wijziging van de Arbeidswet
van 16 maart 1971**

Art. 13

In artikel 53 van de Arbeidswet van 16 maart 1971, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992, worden de woorden «tot een maand» vervangen door de woorden «tot zes maanden».

Art. 14

In artikel 53*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 5 augustus 1992, worden de woorden «van acht dagen tot zes maanden» vervangen door de woorden «van zes maanden tot een jaar».

HOOFDSTUK V

Opheffingsbepalingen

Art. 15

In de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, worden de volgende artikelen opgeheven:

- 1° artikel 80, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000;
- 2° artikel 81, gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000;
- 3° artikel 82;
- 4° artikel 83, gewijzigd bij de wet van 19 januari 1990;
- 5° artikel 85, gewijzigd bij de wetten van 19 januari 1990 en 26 juni 2000;
- 6° artikel 86;
- 7° artikel 92;
- 8° artikel 93;
- 9° artikel 94;
- 10° artikel 95;
- 11° artikel 96;

12° l'article 97;
 13° l'article 99, et
 14° l'article 100*bis*, inséré par la loi du 30 juin 1994.

12° artikel 97,
 13° artikel 99, en
 14° artikel 100*bis*, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1994.

Art. 16

La loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes, est abrogée.

Art. 16

De wet van 28 mei 1888 nopens de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen, wordt opgeheven.

CHAPITRE VI

Entrée en vigueur

Art. 17

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

HOOFDSTUK VI

Inwerkingtreding

Art. 17

Deze wet treedt in werking op de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Donné à Bruxelles, le 28 octobre 2004

ALBERT

PAR LE ROI :

La ministre de la Justice,

Laurette ONKELINX

Gegeven te Brussel, 28 oktober 2004

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De minister van Justitie,

Laurette ONKELINX

TEXTE DE BASE

Modifications apportées au Code pénal

Intitulé du chapitre V, titre VI, livre II:

«Des délits contre la sécurité publique commis par des vagabonds ou des mendiants»

(Art.342 abrogé)

Art. 391bis. Sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cinquante à cinq cents francs ou d'une de ces peines seulement, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application de sanctions pénales plus sévères, toute personne qui, ayant été condamnée par une décision judiciaire qui ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel, à fournir une pension alimentaire à son conjoint, à ses descendants ou à ses ascendants, sera volontairement demeurée plus de deux mois sans en acquitter les termes.

Sera punie des mêmes peines, l'inexécution dans les conditions prévues à l'alinéa 1^{er}, des obligations, déterminées par les articles 203bis, 206, 207, 301, 303, 306, 307, 336 et 353-14 du Code civil et des articles 1288, 3^o et 4^o, et 1306, alinéa 3, du Code judiciaire.

Les mêmes peines seront applicables à l'époux qui se sera volontairement soustrait, en tout ou en partie, aux effets de l'autorisation donnée par le juge en vertu des articles 203ter, 221 et 301bis du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1^{er}, du Code judiciaire lorsque celle-ci ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel.

Il en sera de même pour l'époux qui, condamné, soit à une des obligations dont l'inexécution est sanctionnée par les deux premiers alinéas du présent article, soit par

TEXTE DE BASE MODIFIÉE PAR LE PROJET

Modifications apportées au Code pénal

Intitulé du chapitre V, titre VI, livre II:

«De l'incitation des mineurs à la mendicité»

Art.342 (rétabli). Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois:

1° Celui qui a fait habituellement mendier un mineur;

2° Celui qui a procuré un mineur à un mendiant qui s'est servi de ce mineur dans le but d'éveiller la commisération publique.

En cas de deuxième condamnation du chef de l'un des faits visés à l'alinéa 1^{er}, il pourra être condamné à une peine d'un an d'emprisonnement.

Art. 391bis. Sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cinquante à cinq cents francs ou d'une de ces peines seulement, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application de sanctions pénales plus sévères, toute personne qui, ayant été condamnée par une décision judiciaire qui ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel, à fournir une pension alimentaire à son conjoint, à ses descendants ou à ses ascendants, sera volontairement demeurée plus de deux mois sans en acquitter les termes.

Sera punie des mêmes peines, l'inexécution dans les conditions prévues à l'alinéa 1^{er}, des obligations, déterminées par les articles 203bis, 206, 207, 301, 303, 306, 307, 336 et 353-14 du Code civil et des articles 1288, 3^o et 4^o, et 1306, alinéa 3, du Code judiciaire.

Les mêmes peines seront applicables à l'époux qui se sera volontairement soustrait, en tout ou en partie, aux effets de l'autorisation donnée par le juge en vertu des articles 203ter, 221 et 301bis du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1^{er}, du Code judiciaire lorsque celle-ci ne peut plus être frappée d'opposition ou d'appel.

Il en sera de même pour l'époux qui, condamné, soit à une des obligations dont l'inexécution est sanctionnée par les deux premiers alinéas du présent article, soit par

BASISTEKST

Wijzigingen aan het Strafwetboek

Opschrift van boek II, titel VI, hoofdstuk V:

«Wanbedrijven tegen de openbare veiligheid gepleegd door landlopers of door bedelaars»

(Art.342 opgeheven)

Art. 391bis. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van vijftig frank tot vijf-honderd frank of met een van die straffen alleen, onverminderd de toepassing van strengere straffen, indien daartoe grond bestaat, wordt gestraft hij die, na door een rechterlijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat, te zijn veroordeeld om een uitering tot onderhoud te betalen aan zijn echtgenoot, aan zijn bloedverwanten in de nederdalende of in de opgaande lijn, meer dan twee maanden vrijwillig in gebreke blijft de termijnen ervan te kwijten.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die, in de omstandigheden omschreven in het eerste lid, niet voldoet aan de verplichtingen bepaald in de artikelen 203bis, 206, 207, 301, 303, 306, 307, 336 en 353-14 van het Burgerlijk Wetboek en in de artikelen 1288, 3° en 4°, en 1306, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Dezelfde straffen zijn van toepassing op de echtgenoot die zich vrijwillig geheel of ten dele onttrekt aan de gevolgen van de machtiging door de rechter verleend krachtens de artikelen 203ter, 221 en 301bis van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wanneer tegen die machtiging geen verzet of hoger beroep meer openstaat.

Hetzelfde geldt voor de echtgenoot die, na te zijn veroordeeld, hetzij tot een van de verplichtingen op de niet-nakoming waarvan door de eerste twee leden van dit ar-

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP

Wijzigingen aan het Strafwetboek

Opschrift van boek II, titel VI, hoofdstuk V:

«Aanzetten tot bedelen van minderjarigen»

Art. 342 (hersteld). Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden wordt gestraft:

1° hij die een gewoonte ervan maakt een minderjarige te doen bedelen;

2° hij die een minderjarige ter beschikking van een bedelaar heeft gesteld, die zich van deze minderjarige heeft bediend om openbaar medelijden op te wekken.

In het geval van een tweede veroordeling wegens een van de feiten bedoeld in het eerste lid, kan hij veroordeeld worden tot een jaar gevangenisstraf.

Art. 391bis. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van vijftig frank tot vijf-honderd frank of met een van die straffen alleen, onverminderd de toepassing van strengere straffen, indien daartoe grond bestaat, wordt gestraft hij die, na door een rechterlijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat, te zijn veroordeeld om een uitering tot onderhoud te betalen aan zijn echtgenoot, aan zijn bloedverwanten in de nederdalende of in de opgaande lijn, meer dan twee maanden vrijwillig in gebreke blijft de termijnen ervan te kwijten.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die, in de omstandigheden omschreven in het eerste lid, niet voldoet aan de verplichtingen bepaald in de artikelen 203bis, 206, 207, 301, 303, 306, 307, 336 en 353-14 van het Burgerlijk Wetboek en in de artikelen 1288, 3° en 4°, en 1306, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Dezelfde straffen zijn van toepassing op de echtgenoot die zich vrijwillig geheel of ten dele onttrekt aan de gevolgen van de machtiging door de rechter verleend krachtens de artikelen 203ter, 221 en 301bis van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wanneer tegen die machtiging geen verzet of hoger beroep meer openstaat.

Hetzelfde geldt voor de echtgenoot die, na te zijn veroordeeld, hetzij tot een van de verplichtingen op de niet-nakoming waarvan door de eerste twee leden van dit ar-

application des articles 203^{ter}, 221 et 301^{bis} du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1^{er}, du Code judiciaire s'abstient volontairement de remplir les formalités prévues par la législation sociale et prive ainsi son conjoint ou ses enfants des avantages auxquels ils pouvaient prétendre.

En cas de seconde condamnation pour une des infractions prévues au présent article, commise dans un délai de cinq ans à compter de la première, les peines pourront être doublées.

(Art. 433 abrogé)

application des articles 203^{ter}, 221 et 301^{bis} du Code civil, et 1280, alinéa 5, et 1306, alinéa 1^{er}, du Code judiciaire s'abstient volontairement de remplir les formalités prévues par la législation sociale et prive ainsi son conjoint ou ses enfants des avantages auxquels ils pouvaient prétendre.

Les mêmes peines seront applicables à toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales, en négligeant de fournir les documents nécessaires aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations, en faisant des déclarations fausses ou incomplètes, ou en modifiant l'affectation qui leur a été donnée par la personne ou l'autorité désignée conformément à l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.

En cas de seconde condamnation pour une des infractions prévues au présent article, commise dans un délai de cinq ans à compter de la première, les peines pourront être doublées.

Section VI, chapitre III, livre II, titre VIII: « De l'utilisation de mineurs à des fins criminelles ou délictuelles. »

Art. 433 (rétabli). Toute personne qui aura, directement ou par un intermédiaire, attiré ou utilisé un mineur, même de son consentement, en vue de commettre, d'une des manières prévues par l'article 66, un crime ou un délit, sera punie des peines prévues pour ce crime ou ce délit, dont le minimum sera élevé d'un mois lorsque la peine maximum d'emprisonnement prévue est d'un an, de deux mois lorsque celle-ci est de deux ans, de trois mois lorsqu'elle est de trois ans, de cinq mois lorsqu'elle est de cinq ans, et de deux ans en cas de réclusion à temps.

Le minimum de la peine prévue à l'alinéa 1^{er} est élevé à nouveau et dans la même proportion lorsque:

- 1° le mineur est âgé de moins de seize ans;**
- 2° la personne visée à l'alinéa 1^{er} abuse de la position particulièrement vulnérable dans laquelle se trouve le mineur;**
- 3° la personne visée à l'alinéa 1^{er}, est le père, la mère, un autre ascendant, l'adoptant, ou toute autre personne ayant autorité sur le mineur ou en ayant la garde, ou;**

tikel straf is gesteld, hetzij ingevolge de artikelen 203*ter*, 221 en 301*bis* van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek zich vrijwillig ervan onthoudt de door de sociale wetgeving voorgeschreven formaliteiten te vervullen en zijn echtgenoot of zijn kinderen aldus berooft van de voordelen waarop zij aanspraak konden maken.

In geval van een tweede veroordeling wegens een van de in dit artikel omschreven misdrijven, gepleegd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de eerste, kunnen de straffen worden verdubbeld.

(Art.433 abrogé)

tikel straf is gesteld, hetzij ingevolge de artikelen 203*ter*, 221 en 301*bis* van het Burgerlijk Wetboek en 1280, vijfde lid, en 1306, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek zich vrijwillig ervan onthoudt de door de sociale wetgeving voorgeschreven formaliteiten te vervullen en zijn echtgenoot of zijn kinderen aldus berooft van de voordelen waarop zij aanspraak konden maken.

Hetzelfde geldt voor ieder persoon die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert, door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen, door valse of onvolledige aangiften te doen, of door de bestemming te wijzigen die de persoon of de overheid aangewezen overeenkomstig artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming eraan gegeven heeft.

In geval van een tweede veroordeling wegens een van de in dit artikel omschreven misdrijven, gepleegd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de eerste, kunnen de straffen worden verdubbeld.

Afdeling VI, hoofdstuk III, titel VIII, boek II: «Gebruik van minderjarigen met het oog op het plegen van een misdaad of een wanbedrijf.»

Art. 433 (hersteld). Eenieder die een minderjarige, zelfs met zijn toestemming, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aantrekt of gebruikt om, op één van de wijzen genoemd in artikel 66, een misdaad of een wanbedrijf te plegen, wordt gestraft met de straffen bepaald voor die misdaad of dat wanbedrijf, waarvan het minimum verhoogd wordt met één maand ingeval het maximum van de voorgeschreven gevangenisstraf één jaar is, twee maanden wanneer het maximum twee jaar, drie maanden wanneer het maximum drie jaar, vijf maanden wanneer het maximum vijf jaar bedraagt en met twee jaar in geval van tijdelijke opsluiting.

Het minimum van de in het eerste lid bepaalde straffen wordt nogmaals, en in dezelfde verhouding verhoogd ingeval:

- 1° de minderjarige jonger is dan zestien jaar;
- 2° de persoon bedoeld in het eerste lid misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de minderjarige verkeert;
- 3° de persoon bedoeld in het eerste lid, de vader, de moeder of een andere bloedverwant in de opgaande lijn is, de adoptant, of enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige, of een persoon die hem onder zijn bewaring heeft of;

4° l'action d'attirer des mineurs ou de les utiliser en vue de commettre un crime ou un délit, constitue une activité habituelle.

Section VII, chapitre III, titre VIII, livre II: «De l'atteinte à la vie privée du mineur»

Art. 433*bis*. La publication et la diffusion du compte rendu des débats devant le tribunal de la jeunesse, devant le juge d'instruction et devant les chambres de la Cour d'appel compétentes pour se prononcer sur l'appel introduit contre leurs décisions, par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière sont interdites.

Seuls sont exceptés les motifs et le dispositif de la décision judiciaire prononcée en audience publique, sous réserve de l'application de l'alinéa 3.

La publication et la diffusion par tout procédé de textes, dessins, photographies ou images de nature à révéler l'identité d'une personne poursuivie ou qui fait l'objet d'une mesure prévue aux articles 37, 38, 39, 43, 49, 52 et 52*quater* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ou dans la loi du 1^{er} mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, sont également interdites. Il en va de même pour la personne qui fait l'objet d'une mesure prise dans le cadre de la procédure visée à l'article 63*bis* de la première loi citée.

Les infractions au présent article sont punies d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de trois cents euros à trois mille euros ou d'une de ces peines seulement.

Art. 505*bis*. Ceux qui auront recelé, en tout ou en partie les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide du délit ou du crime auquel se réfère l'article 433, seront punis des peines prévues à l'article 505, alinéa 1^{er}, dont la peine minimum est portée en cas d'emprisonnement à trois mois et en cas d'amende à mille euros.

4° een gewoonte wordt gemaakt van het aantrekken of gebruiken van minderjarigen om een misdaad of een wanbedrijf te plegen.

Afdeling VII, hoofdstuk III, boek II, titel VIII: «Aantasting van de persoonlijke levenssfeer van minderjarigen».

Art. 433*bis*. Publicatie en verspreiding van het verslag van de debatten voor de jeugdrechtbank, voor de onderzoeksrechter en voor de kamers van het Hof van beroep die bevoegd zijn om over het hoger beroep tegen hun beslissingen te oordelen, door middel van boeken, pers, film, radio, televisie, of op enige andere wijze, zijn verboden.

Alleen de motieven en het beschikkend gedeelte van de in openbare terechtzitting uitgesproken rechterlijke beslissing vormen, onder voorbehoud van de toepassing van het derde lid, hierop een uitzondering.

Publicatie en verspreiding door middel van welke procédés ook van teksten, tekeningen, foto's of beelden waaruit de identiteit kan blijken van een persoon die vervolgd wordt, of ten aanzien van wie een maatregel is genomen als bedoeld in de artikelen 37, 38, 39, 43, 49, 52 en 52*quater* van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming of in de wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, zijn eveneens verboden. Hetzelfde geldt voor de persoon ten aanzien van wie een maatregel genomen is in het kader van de rechtspleging als bedoeld in artikel 63*bis* van de eerstgenoemde wet.

Overtreding van dit artikel wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van driehonderd tot drieduizend euro of met een van die straffen alleen.

Art. 505*bis*. Zij die geheel of gedeeltelijk zaken halen die weggenomen of verduisterd, dan wel verkregen zijn door de misdaad of het wanbedrijf te plegen waarnaar artikel 433 verwijst, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 505, eerste lid, waarvan de minimumstraf in het geval van gevangenisstraf wordt verhoogd tot drie maanden en in het geval van geldboete tot duizend euro.

Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Art. 37 § 1. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1^{er} dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;

c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59*bis*, §§ 2*bis* et 4*bis* de la Constitution et de l'article 5, § 1^{er}, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988.

L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Art. 37 § 1. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1^{er} dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;

c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59*bis*, §§ 2*bis* et 4*bis* de la Constitution et de l'article 5, § 1^{er}, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988.

L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;

b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen;

c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opneming in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59*bis*, §§ 2*bis* en 4*bis* van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988.

Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;

b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen;

c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opneming in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59*bis*, §§ 2*bis* en 4*bis* van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988.

Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans.

Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans.

En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement.

Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Art. 38. Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuite devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans.

Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans.

En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement.

Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article **433bis du Code pénal**.

Art. 38. Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuite devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article **433bis du Code pénal**.

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt.

Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.

In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben.

De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Art. 38. Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt.

Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.

In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben.

De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel **433bis van het Strafwetboek**.

Art. 38. Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel **433bis van het Strafwetboek**.

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.

Art. 80. La publication et la diffusion du compte rendu des débats des chambres de la jeunesse des cours d'appel et des tribunaux de la jeunesse par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière sont interdites.

La publication et la diffusion par les mêmes procédés de textes, dessins, photographies ou images de nature à révéler l'identité des mineurs poursuivis ou qui ont fait l'objet d'une mesure prévue aux articles 37, 38, 39, 40 et 43 sont également interdites.

Les infractions au présent article sont punies d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de trois cents francs à trois mille francs ou d'une de ces peines seulement.

Art. 81. Quiconque, en dehors des cas prévus par le Code pénal, la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes et la loi sur le travail des femmes, des adolescents et des enfants, coordonnée le 28 février 1919, a employé un mineur âgé de moins de seize ans accomplis à des travaux qui excèdent manifestement ses forces, est puni d'une amende de vingt-six à deux cents francs.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a eu de mineurs ainsi employés, sans que la somme des peines puisse excéder mille francs.

En cas de récidive dans les cinq ans à partir de la condamnation antérieure, les peines sont doublées sans que le total des amendes puisse dépasser deux mille francs.

Art. 82. Sont punis d'un emprisonnement de huit jours à trois mois:

1° celui qui a fait habituellement mendier un mineur n'ayant pas seize ans accomplis;

2° celui qui a procuré un mineur de moins de seize ans à un mendiant qui s'est servi de ce mineur dans le but d'exciter la commisération publique.

En cas de récidive, la peine peut être portée au double.

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.

(Art. 80 abrogé)

(Art.81 abrogé)

(Art.82 abrogé)

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.

Art. 80. Publicatie en verspreiding van het verslag van de debatten voor de jeugdkamers der hoven van beroep en voor de jeugdrechtbanken door middel van boeken, pers, film, radio, televisie, of op enige andere wijze, zijn verboden.

Publicatie en verspreiding door middel van dezelfde procédés van teksten, tekeningen, foto's of enigerlei beelden waaruit de identiteit kan blijken van minderjarigen die vervolgd worden of tegen wie een maatregel als bedoeld in de artikelen 37, 38, 39, 40 en 43 is genomen, zijn eveneens verboden.

Overtreding van dit artikel wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van driehonderd tot drieduizend frank, of met een van die straffen alleen.

Art. 81. Hij die, buiten de gevallen vermeld in het Strafwetboek, in de wet van 28 mei 1888 op de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen en de wet op de arbeid van vrouwen, jongelingen en kinderen, gecoördineerd op 28 februari 1919, een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar bezigt voor werken die kennelijk zijn krachten te boven gaan, wordt gestraft met geldboete van zesentwintig tot tweehonderd frank.

De geldboete wordt zoveel malen opgelegd als er aldus minderjarigen zijn tewerkgesteld, zonder dat de som van de straffen duizend frank mag te boven gaan.

In geval van herhaling binnen vijf jaar na de vorige veroordeling, worden de straffen verdubbeld, zonder dat het totaal bedrag van de geldboeten tweeduizend frank mag overschrijden.

Art. 82. Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden wordt gestraft:

1° hij die er een gewoonte van maakt een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar te doen bedelen;

2° hij die een minderjarige beneden de leeftijd van zestien jaar ter beschikking van een bedelaar heeft gesteld, die zich van deze minderjarige heeft bediend om het openbaar medelijden op te wekken.

In geval van herhaling kan de straf worden verdubbeld.

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.

(Art.80. opgeheven)

(Art.81. opgeheven)

(Art.82. opgeheven)

Art. 83. Sont punis, comme auteurs du fait commis par un mineur, d'un emprisonnement d'un à sept jours et d'une amende d'un à vingt-cinq francs ou d'une de ces peines seulement:

1° ceux qui, par des moyens indiqués à l'article 66, alinéas 3 et 4, du Code pénal, ont participé à un fait qualifié contravention;

2° ceux qui ont participé de la même manière à un fait érigé en infraction par le Code forestier.

(Art.83 abrogé)

Art. 85. Quiconque a recelé en tout ou en partie les choses obtenues par un mineur, à l'aide d'un fait qualifié contravention, est puni d'un emprisonnement d'un à sept jours et d'une amende d'un à vingt-cinq francs ou d'une de ces peines seulement.

(Art.85 abrogé)

Art. 86. Peut être condamné aux peines prévues à l'article 391*bis* du Code pénal, toute personne qui aura volontairement entravé la tutelle aux prestations familiales ou autres allocations sociales:

a) en s'abstenant de fournir aux organismes chargés de la liquidation de ces allocations les documents nécessaires;

b) en faisant des déclarations fausses ou incomplètes;

c) en modifiant l'affectation que leur aurait donnée la personne ou le comité de protection de la jeunesse désigné conformément à l'article 29.

(Art.86 abrogé)

Art. 89. Toutes les dispositions du premier livre du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par les articles 71, 80, 81, 82 et 86 de la présente loi.

Art. 89. Toutes les dispositions du premier livre du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables **à l'infraction prévue à l'article 71 de la présente loi.**

Art.92. La présente loi est appliquée par les juridictions qu'elle crée aux faits et aux situations antérieures au jour de son entrée en vigueur lorsque les juridictions compétentes avant cette entrée en vigueur n'en ont pas été saisies.

(Art.92 abrogé)

Art.93. Les juges des enfants continuent à connaître, conformément aux dispositions de la loi du 15 mai 1912, des procédures dont ils étaient saisis en vue de l'application d'une des mesures prévues par ladite loi, avant l'entrée en vigueur de la présente loi; il en est de même pour les juges d'appel des enfants.

(Art.93 abrogé)

Art. 83. Als dader van het feit dat door een minderjarige is gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van één dag tot zeven dagen en met geldboete van één tot vijftwintig frank, of met één van die straffen alleen:

1° hij die door de middelen vermeld in artikel 66, derde en vierde lid, van het Strafwetboek, deelneemt aan een als overtreding omschreven feit;

2° hij die op dezelfde wijze deelneemt aan een feit dat in het Boswetboek als misdrijf geldt.

(Art.83. opgeheven)

Art. 85. Hij die geheel of gedeeltelijk de zaken heeft die een minderjarige door middel van een als overtreding omschreven feit heeft verkregen, wordt gestraft met gevangenisstraf van één dag tot zeven dagen en met geldboete van één tot vijftwintig frank, of met een van die straffen alleen.

(Art.85. opgeheven)

Art. 86. Tot de straffen bepaald in artikel 391*bis* van het Strafwetboek, kan ieder worden veroordeeld die het toezicht op de gezinsbijslag of andere sociale uitkeringen vrijwillig belemmert:

a) door na te laten de nodige documenten te bezorgen aan de instellingen belast met de vereffening van die uitkeringen;

b) door valse of onvolledige aangiften te doen;

c) door de bestemming te wijzigen die de persoon of het jeugdbeschermingscomité aangewezen overeenkomstig artikel 29, er aan gegeven heeft.

(Art.86. opgeheven)

Art. 89. Al de bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de misdrijven omschreven in de artikelen 71, 80, 81, 82 en 86 van deze wet.

Art.89. Al de bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op **het misdrijf omschreven in artikel 71 van deze wet.**

Art. 92. Deze wet wordt door de gerechten die zij opricht, toegepast op feiten en toestanden die zijn gepleegd of bestaan vóór de dag waarop zij in werking treedt, wanneer de zaak niet reeds aanhangig is bij de gerechten die vóór die inwerkingtreding bevoegd waren.

(Art.92 opgeheven)

Art. 93. De kinderrechters blijven overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 mei 1912 kennis nemen van de rechtsplegingen die bij hen, met het oog op de toepassing van een van de bij bedoelde wet bepaalde maatregelen, vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet aanhangig zijn gemaakt; hetzelfde geldt voor de kinderrechters in beroep.

(Art.93 opgeheven)

Art. 94. Par dérogation aux articles 13 et 14 de la loi du 15 mai 1912, le juge des enfants et le juge d'appel des enfants sont autorisés, dès la publication de la présente loi, à prononcer une réprimande, même si l'état habituel de mendicité ou de vagabondage du mineur est établi ou si le mineur, par son inconduite ou son indiscipline, donne de graves sujets de mécontentement à ses parents, tuteurs ou aux personnes qui en ont la garde.

(Art.94 abrogé)

Art. 95. Le tribunal de la jeunesse devient compétent à l'égard des mineurs qui font l'objet d'une mesure prise par les juridictions de l'enfance par application des articles 13 à 19 et 22 de la loi du 15 mai 1912 ou qui sont placés sous le régime de la liberté surveillée en vertu de cette loi.

(Art.95 abrogé)

Il devient également compétent à l'égard des mineurs dont le père ou la mère a été déchu de la puissance paternelle.

Les mesures de placement prises à l'égard des mineurs visés aux deux alinéas précédents sont, d'après leur nature, assimilées à l'une de celles prévues par la présente loi.

Si cette assimilation est contestée, le tribunal de la jeunesse statue à ce sujet.

L'incarcération dans un établissement pénitentiaire est assimilée à une mise à la disposition du gouvernement.

Art. 96. Les personnes désignées avant l'entrée en vigueur de la présente loi, par application de l'article 5 de la loi du 15 mai 1912, ou, en cas de déchéance de la mère, le père, sont considérés comme désignés en vertu de la présente loi.

(Art.96 abrogé)

Art. 97. Les juges d'appel des enfants et, lorsqu'ils ne sont pas nommés à titre définitif, les juges des enfants sont maintenus en fonction jusqu'à l'expiration de leur mandat. Ils prennent respectivement le titre de «juge d'appel de la jeunesse» et «juge de la jeunesse».

(Art.97 abrogé)

Les juges des enfants nommés à titre définitif acquièrent le titre de juge de la jeunesse à titre définitif et exercent ces fonctions.

Pour le calcul du nombre d'années de fonctions nécessaires, soit pour la nomination d'un juge de la jeunesse à titre définitif, soit pour la majoration des suppléments de traitement, il est tenu compte des années de fonction que ce magistrat a exercées en qualité de juge des enfants.

Art. 94. In afwijking van de artikelen 13 en 14 van de wet van 15 mei 1912, zijn de kinderrechtster en de kinderrechtster in beroep ertoe gemachtigd, zodra deze wet is bekendgemaakt, een berisping uit te spreken, zelfs als het vaststaat dat de minderjarige van bedelarij of landloperij een gewoonte maakt of als de minderjarige door wangedrag of onbuigzaamheid aan zijn ouders, voogden of degenen die hem onder hun bewaring hebben, ernstige redenen tot ontevredenheid geeft.

(Art.94 opgeheven)

Art. 95. De jeugdrechtbank wordt bevoegd ten aanzien van de minderjarigen tegen wie de kinderrechtbanken een maatregel hebben genomen ingevolge de artikelen 13 tot 19 en 22 van de wet van 15 mei 1912, of die op grond van die wet geplaatst zijn onder het stelsel van de vrijheid onder toezicht.

(Art.95 opgeheven)

Zij wordt eveneens bevoegd ten aanzien van de minderjarigen wier vader of moeder van de ouderlijke macht is ontzet.

De plaatsingsmaatregelen die ten aanzien van de in de twee vorige leden bedoelde minderjarigen zijn genomen, worden naar hun aard gelijkgesteld met een van de maatregelen bedoeld in deze wet.

Indien deze gelijkstelling wordt betwist, doet de jeugdrechtbank daarover uitspraak.

De opsluiting in een strafinrichting wordt gelijkgesteld met terbeschikkingstelling van de regering.

Art. 96. Zij die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn aangewezen op grond van artikel 5 van de wet van 15 mei 1912 of, ingeval de moeder ontzet is, de vader, worden geacht aangewezen te zijn op grond van deze wet.

(Art.96 opgeheven)

Art. 97. De kinderrechtster in beroep en de niet vast benoemde kinderrechtster blijven hun ambt uitoefenen tot dat hun opdracht voleindigd is. Zij krijgen onderscheidenlijk de titel van «jeugdrechter in hoger beroep» en «jeugdrechter».

(Art.97 opgeheven)

De vast benoemde kinderrechtster dragen de titel van vaste jeugdrechter en oefenen dit ambt uit.

Voor het berekenen van het aantal jaren ambtsuitoefening nodig voor de vaste benoeming van een jeugdrechter of voor de verhoging van de weddetoeslagen, wordt rekening gehouden met de jaren gedurende welke die magistraat het ambt van kinderrechtster heeft uitgeoefend.

Art. 99. Les personnes physiques ou morales, les oeuvres et les établissements qui recueillent actuellement collectivement et de façon habituelle des mineurs en application de la loi du 15 mai 1912, disposent d'un délai de trois ans à partir de la publication au *Moniteur belge* de l'arrêté royal prévu à l'article 66 de la présente loi, pour demander leur agréation.

Les personnes et les établissements qui exercent actuellement l'activité prévue à l'article 79, alinéa 1^{er}, disposent d'un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, pour faire la déclaration prévue au même article, même alinéa, au comité de protection de la jeunesse de leur arrondissement.

Art.100bis. § 1. Pour les affaires en cours au moment de l'entrée en vigueur de la loi du 2 février 1994, les délais prévus aux articles 50, § 1^{er}, alinéa 3, 52bis, 52ter, alinéa 6, 52quater, alinéas 1^{er} et 7, 53, alinéa 3, et 60, alinéas 3 et 4, courent à partir du lendemain de l'entrée en vigueur de la loi précitée.

§ 2. L'article 56bis n'est pas applicable aux causes tenues en délibéré au moment de l'entrée en vigueur de la loi précitée.

Modifications de la loi du 16 mars 1971 sur le travail

Art. 53. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° le père, la mère ou le tuteur qui font ou laissent effectuer ou exercer par leur enfant du travail ou des activités en violation des dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

2° l'employeur, ses préposés ou mandataires qui ont fait ou laissé travailler en violation des dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

3° l'employeur, ses préposés ou mandataires, qui ne respectent pas les dispositions des articles 28, § 3, 29, 41, 42, § 2 et 43bis;

4° toute personne qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi;

5° les personnes qui ne se conforment pas aux dispositions prévues aux articles 7.9 ou 7.10;

(Art.99 abrogé)

(Art.100bis abrogé)

Modifications de la loi du 16 mars 1971 sur le travail

Art. 53. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à **six mois** et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° le père, la mère ou le tuteur qui font ou laissent effectuer ou exercer par leur enfant du travail ou des activités en violation des dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

2° l'employeur, ses préposés ou mandataires qui ont fait ou laissé travailler en violation des dispositions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;

3° l'employeur, ses préposés ou mandataires, qui ne respectent pas les dispositions des articles 28, § 3, 29, 41, 42, § 2 et 43bis;

4° toute personne qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi;

5° les personnes qui ne se conforment pas aux dispositions prévues aux articles 7.9 ou 7.10;

Art. 99. De natuurlijke personen of rechtspersonen, de verenigingen en de inrichtingen die thans gezamenlijk en doorgaans minderjarigen opnemen bij toepassing van de wet van 15 mei 1912, beschikken voor het aanvragen van hun erkenning over een termijn van drie jaar te rekenen van de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het in artikel 66 van deze wet bedoelde koninklijk besluit.

De personen en de inrichtingen die thans de in artikel 79, eerste lid, bedoelde activiteit uitoefenen, beschikken voor hun in hetzelfde artikel, zelfde lid, vermelde aangifte bij het jeugdbeschermingscomité van hun arrondissement, over een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 100bis. § 1. Voor de zaken die hangend zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 2 februari 1994, worden de termijnen waarin de artikelen 50, § 1, derde lid, 52bis, 52ter, zesde lid, 52quater, eerste en zevende lid, 53, derde lid, en 60, derde en vierde lid voorzien, berekend vanaf de dag die volgt op de inwerkingtreding van voormelde wet.

§ 2. Artikel 56bis is niet van toepassing op de zaken die in beraad zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van voormelde wet.

Wijzigingen van de Arbeidswet van 16 maart 1971

Art. 53. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met een van die straffen alleen:

1° de vader, de moeder of de voogd die hun kind arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;

2° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die arbeid doen of laten verrichten in strijd met de bepalingen van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;

3° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die de bepalingen van de artikelen 28, § 3, 29, 41, 42, § 2 en 43bis niet naleven;

4° al wie het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert;

5° de personen die de bepalingen van de artikelen 7.9 of 7.10 niet naleven;

(Art.99 opgeheven)

(Art.100bis opgeheven)

Wijzigingen van de Arbeidswet van 16 maart 1971

Art. 53. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen **tot zes maanden** en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met een van die straffen alleen:

1° de vader, de moeder of de voogd die hun kind arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;

2° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die arbeid doen of laten verrichten in strijd met de bepalingen van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan;

3° de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die de bepalingen van de artikelen 28, § 3, 29, 41, 42, § 2 en 43bis niet naleven;

4° al wie het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert;

5° de personen die de bepalingen van de artikelen 7.9 of 7.10 niet naleven;

6° les personnes qui sont tenues de payer la rémunération visée à l'article 7.12 et ne se conforment pas à leur obligation dans le délai prévu ou selon les modalités visées à l'article 7.13, ainsi que les personnes qui ne se conforment pas à l'article 7.14.

Art. 53bis. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende 26 à 2 000 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° les personnes autres que le père, la mère ou le tuteur qui font ou laissent effectuer ou exercer par des enfants du travail ou des activités en violation des dispositions des articles 7.1 ou 7.2 ou des arrêtés pris en exécution de ces articles;

2° les personnes, leurs préposés ou mandataires qui, après avoir obtenu une dérogation individuelle, visée à l'article 7.2, à l'interdiction de faire ou laisser exercer des activités par des enfants, font ou laissent effectuer ou exercer par des enfants du travail ou des activités en violation des dispositions de cette dérogation individuelle, des articles 7.1, 7.2, 7.3 ou 7.4 ou des arrêtés pris en exécution de ces articles;

3° les personnes qui contreviennent à l'article 7.11.

Abrogation de la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes

6° les personnes qui sont tenues de payer la rémunération visée à l'article 7.12 et ne se conforment pas à leur obligation dans le délai prévu ou selon les modalités visées à l'article 7.13, ainsi que les personnes qui ne se conforment pas à l'article 7.14.

Art. 53bis. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de **six mois à un an** et d'une amende 26 à 2 000 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° les personnes autres que le père, la mère ou le tuteur qui font ou laissent effectuer ou exercer par des enfants du travail ou des activités en violation des dispositions des articles 7.1 ou 7.2 ou des arrêtés pris en exécution de ces articles;

2° les personnes, leurs préposés ou mandataires qui, après avoir obtenu une dérogation individuelle, visée à l'article 7.2, à l'interdiction de faire ou laisser exercer des activités par des enfants, font ou laissent effectuer ou exercer par des enfants du travail ou des activités en violation des dispositions de cette dérogation individuelle, des articles 7.1, 7.2, 7.3 ou 7.4 ou des arrêtés pris en exécution de ces articles;

3° les personnes qui contreviennent à l'article 7.11.

Abrogation de la loi du 28 mai 1888 relative à la protection des enfants employés dans les professions ambulantes

6° de personen die gehouden zijn het bij artikelen 7.12 bedoelde loon te betalen en hun verplichting niet nakomen binnen de termijn of op de wijze bepaald in artikel 7.13, alsmede de personen die het bepaalde in artikel 7.14 niet naleven.

Art. 53bis. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van 26 tot 2 000 frank of met een van die straffen alleen:

1° de personen andere dan de vader, de moeder of de voogd die kinderen arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van de artikelen 7.1 of 7.2 of van ter uitvoering van die artikelen genomen besluiten;

2° de personen, hun aangestelden of lasthebbers die, nadat ze een in artikel 7.2 bedoelde individuele afwijking van het verbod van het doen of laten uitvoeren van werkzaamheden door kinderen, hebben verkregen, die kinderen arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van die individuele afwijking, van de artikelen 7.1, 7.2, 7.3 of 7.4 of van ter uitvoering van die artikelen genomen besluiten;

3° de personen die het bepaalde in artikel 7.11 overtreden.

Wet van 28 mei 1888 nopens de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen : opgeheven

6° de personen die gehouden zijn het bij artikelen 7.12 bedoelde loon te betalen en hun verplichting niet nakomen binnen de termijn of op de wijze bepaald in artikel 7.13, alsmede de personen die het bepaalde in artikel 7.14 niet naleven.

Art. 53bis. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf **van zes maanden tot een jaar** en met een geldboete van 26 tot 2 000 frank of met een van die straffen alleen:

1° de personen andere dan de vader, de moeder of de voogd die kinderen arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van de artikelen 7.1 of 7.2 of van ter uitvoering van die artikelen genomen besluiten;

2° de personen, hun aangestelden of lasthebbers die, nadat ze een in artikel 7.2 bedoelde individuele afwijking van het verbod van het doen of laten uitvoeren van werkzaamheden door kinderen, hebben verkregen, die kinderen arbeid of werkzaamheden doen of laten verrichten of uitvoeren in strijd met de bepalingen van die individuele afwijking, van de artikelen 7.1, 7.2, 7.3 of 7.4 of van ter uitvoering van die artikelen genomen besluiten;

3° de personen die het bepaalde in artikel 7.11 overtreden.

Wet van 28 mei 1888 nopens de bescherming van de in rondreizende beroepen tewerkgestelde kinderen : opgeheven